

Publicerad 2015-03-20 13:31 av dylanesque

JAG GÅR BARA NER MIG I DYN

vattnet, från havet, har nått till stan
inget vet varför, det är ovanligt högt.

folket säger, till stora och små
varför kan vi inte ta oss dit ändå

de pekar å visslar inget vet hut
hur kan de när de vet att det snart tar slut

blind mot en tegelvägg
jag önskar att jag kände

nåt annat än sorg
men jag älskar inget alls

jag skulle sätta en kula i tinningen
om jag kunde just nu
jag söker efter en ny deal
och inget annat
det finns inget som når mig
allt bara bryter ner mig

de största delen av tiden
spenderar jag med
ansiktet mot väggen

och det största brottet
mot tiden
är att bry sig för mycket
så jag antar

att jag kan se mig
själv som

oskyldig

jag drar mig genom varma gator
och mina ögon brinner

alla dansar, jag svansar efter
jag söker fortfarande
men jag vet inte vad

kniven är stucken i mig
nu letar jag efter nån som vrider till

jag fick aldrig dig
men jag får aldrig som jag vill

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dylan-esque med Poeter.se id #30316 innehar upphovsrätten